

LA BONA MORT. ALBERT POTRONY

**ART FOR CHANGE OBRA SOCIAL DE LA CAIXA i CENTRE D'ART LA PANERA
2020-2021**

"Hi ha dos conceptes molt presents a la meva obra, el primer el de la comunitat. com 1 crear comunitats temporals d'intercanvi de coneixements i idees, i l'altre, 2 és el concepte d'utopia, d'utopia útil, rescatant petites utopies del passat, i intentant veure si d'aquestes podem obtenir eines que ens ajudin a imaginar altres possibles futurs".

UTOPIA

COMUNITAT

Albert Potrony

"La meva tasca com a responsable dels programes públics al Centre d'Art la Panera (Lleida), és buscar la corresponsabilitat d'una institució cultural pública amb la comunitat, reivindicant l'art contemporani com una font de coneixement i de transferència de sabers, a l'igual que una eina per aconseguir a través d'aquest pensament crític i cohesió social, especialment amb col·lectius en situació de vulnerabilitat (risc exclusió, diversitat funcional o contextos sanitaris)."

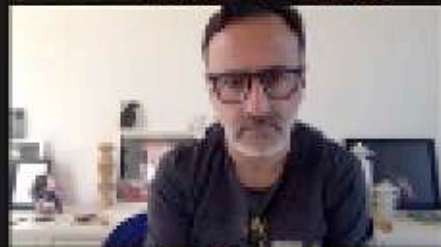
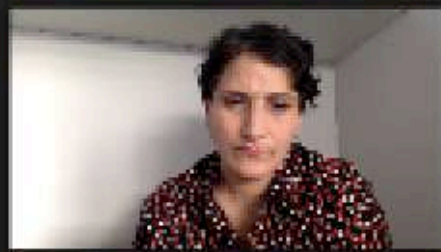
Roser Sanjuan

"Geografia i Memòria: Demència, resistència i solidaritat" era destinat a persones residents institucionalitzades amb l'assessorament de la Dra. Anna Soldevila, professora de la Universitat de Lleida, amb una àmplia experiència amb projectes participatius amb persones grans.

Aquest projecte, comptà amb el suport de la Gerència GSS Hospital Universitari Arnau de Vilanova i del Institut Català de la Salut, on existeix un interès creixent a com incorporar les arts en tots els contextos sanitaris, com ho són les residències de gent gran, posant com a model a adaptar l'organisme Arts in Health d'Anglaterra.

Així doncs, a partir del febrer del 2020 es van realitzar ja les primeres reunions, per seguir amb el calendari previst, el qual després de diverses entrevistes amb direcció i personal, es procediria a realitzar diverses sessions d'observació per finalment iniciar les estratègies per tal de crear xarxes informals de suport entre treballadores socials de la residència, familiars i residents amb demència, visibilitzant el treball de cuidar a persones amb demència i al col·lectiu de residents, que un cop ingressen a la residència, són sovint invisibles a la resta de la ciutadania.

Per això es volia reconnectar ciutat i residents, explorant la ciutat a través dels ulls de les persones grans amb demència. Potenciant que la gent gran que formés part del projecte fos in participants actius en l'exploració del que és viure amb demència.

AIXÒ HO CANVIA TOT. Sessió 1

AIXÒ HO CANVIA TOT. Sessió 4

AIXÒ HO CANVIA TOT. Sessió 3

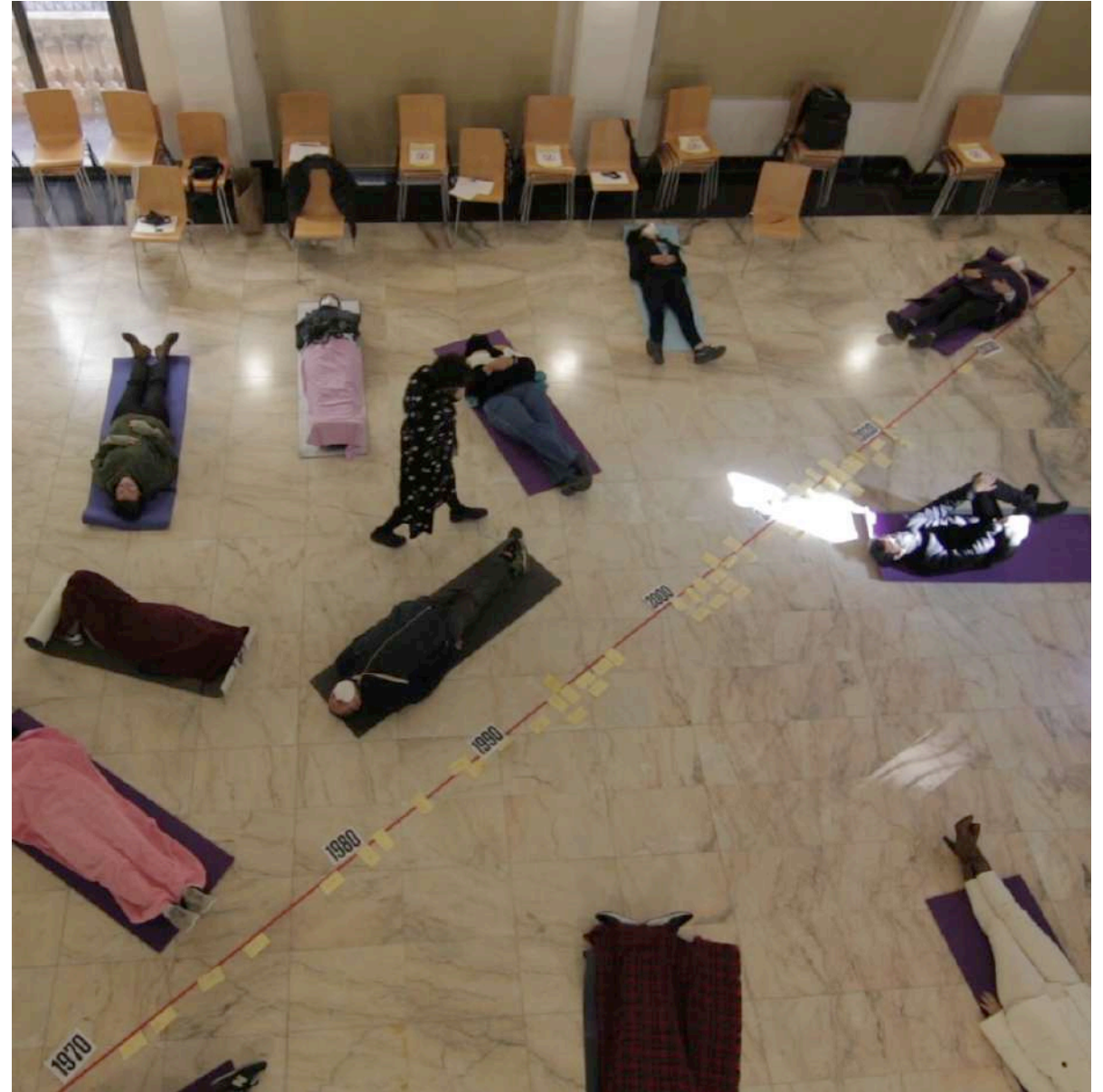
AIXÒ HO CANVIA TOT. Sessió 2

«La bona mort» és fruit d'un viatge i d'una metamorfosi. És la continuació d'un projecte que es va haver d'abandonar, «Geografia i memòria», i que es va transformar, posteriorment, en aquest altre projecte, «La bona mort», que és diferent, però amb el qual comparteix un nexa comú: les cures i la importància de tenir cura i acompanyar, com a revulsiu dins d'una societat en què els processos d'envelliment i de mort o s'amaguen i es menystenen o són, directament, un tabú, segurament, el major dels tabús actuals.

Les cures, l'acompanyament de l'altre, han de ser reivindicades com a eina per imaginar una societat organitzada al voltant d'unes estructures i uns valors més humans i, per tant, més universals, més compartits, que els de la que ens ha tocat viure.

| CURES, VELLESA | MORT, TABÚ

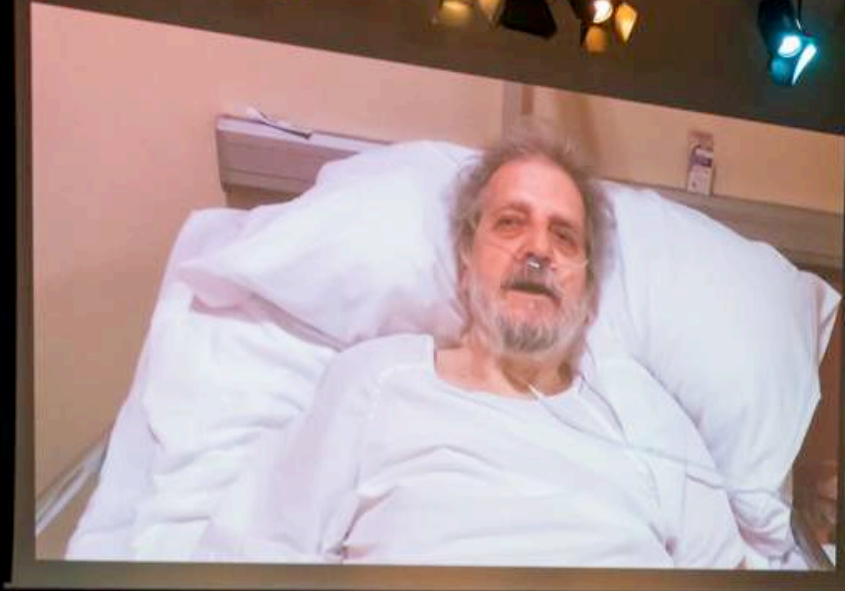

1990

La vida
no es para
conservarla,
es para
vivirla

tenc
námie

per dues raons. La primera, perquè fa públic un tema tabú en la nostra societat com és el de la mort, i la por que —ho reconeguem o no— ens provoca.

La segona, perquè dona una possible solució per apaivagar aquesta por a la mort: l'amor com a antídote de la por. Amor que es fa presència, que acompanya, que agafa de la mà, que escolta des del silenci, que perdona, que agraeix en aquests moments quan algú intueix la immediatesa de la fi de la seva vida.

Com de diferent hauria estat la mort de tanta gent que ha patit la solitud en aquest darrer instant si hagués notat l'escalf de l'amor d'algú?

de 16-22 h
dissabtes de 8-14 h
Màx. 30 min.

L'AMOR ENS
PERMET
VÈNCER LA
POR A LA MORT

La vida
no es para
conservarla,
es para
vivirla

La mort
no és un
moment
finit, és
un procés

To see his body die, to watch the final glimmers of life leave him, though holding lots of trauma, is also one of the moments I have felt most alive. How beautiful it was to watch my dad die.

It is only now, eight years later, that I have begun to refuse to feel shame or to be silent about it, only now that I have begun to talk about how terrible and beautiful it was to watch my dad die.

Només
tenim
una vida

Només
tenim
una mort

(Gene
morir
mism
que v
si ten
miedo
tendr
miedo

FINS UN TOTAL DE 294 PERSONES

" L'art es la salvació de la dura realitat, de la repetitiva realitat. és importantíssim entendre que l'art no és només quelcom bonic o ben fet, és més que això, és la persona tota ella recollida en un instant. L'art serveix per moltes coses i cura a l'home. L'home està malalt i l'art salva a l'home.

Parafrasejant a Bertolt Brecht: "L'art no és un espill per reflectir la realitat, sinó un martell per donar-l'hi forma".

ORIOL MORAGUES,

Artista i pacient de l'Unitat de Cures Pal·liatives de l'hospital Nadal Meroles, Lleida.

www.albertpotrony.co.uk

www.lapanera.cat

MOLTES GRÀCIES